

Το πότισμα της καρυδιάς

Το πότισμα της καρυδιάς εξαρτάται από πολλούς παράγοντες.

Αν το δένδρο είναι υπό σκιά αρκετές ώρες της ημέρας έχει λιγότερη ανάγκη από νερό.

Αν το υπέδαφος είναι μαλακό και υγρό η καρυδιά δεν έχει καθόλου ανάγκη από νερό (παρά μόνο όταν την φυτεύουμε αρχικά).

Η αρχική φύτευση επίσης είναι πολύ σημαντική μια και από αυτήν εξαρτάται η γρήγορη πορεία της ρίζας της καρυδιάς μας προς τα κάτω. (Η καρυδιά αναπτύσσεται προς τα κάτω περισσότερο παρά στα πλάγια).

Μια πολύ καλή πρόνοια που μπορούμε να έχουμε λάβει κατά την αρχική φύτευση της καρυδιάς μας είναι να έχουμε αρχικά σκάψει τον λάκκο μας όσο το δυνατόν πιο βαθύ και να έχουμε τοποθετήσει κάτω από το δένδρο κοπριά (χωνεμένη η φρέσκια) η φυτόχωμα. Αυτό θα βοηθήσει στην γρήγορη ανάπτυξη της καρυδιάς μας, αλλά και στο να συγκρατήσει ο λάκκος αυτός υγρασία για την ανάπτυξη της ρίζας της.

Γενικά ένας κανόνας είναι ότι αρχίζουμε με ελάχιστο νερό όταν η καρυδιά είναι μικρή, χρειάζεται περίπου κάθε τρεις μέρες λίγο νερό. Π.χ. αν η καρυδιά μας έχει ξεκινήσει από καρπό τότε στην αρχή μπορούμε να ρίχνουμε ένα μονο ποτίρι νερό κάθε μέρα η μέρα παρα μέρα.

Όσο η καρυδιά μας μεγαλώνει μπορούμε να ποτίζουμε μια φορά την εβδομάδα, ανάλογα πάντα με τον τύπο του εδάφους μας. Από τον δεύτερο μ τρίτο χρόνο μπορούμε να ποτίζουμε και κάθε 15 μέρες, αυξάνοντας την ποσότητα, ανάλογα και με την ανάπτυξη της καρυδιάς μας. Περίπου 20 λίτρα σε κάθε πότισμα είναι απαραίτητα από τον δεύτερο τρίτο χρόνο, αν δεν βοηθάει και το έδαφος.

Αυτό που πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι η καρυδιά είναι ανθεκτική σε πολλά, μεταξύ αυτών και στην έλλειψη νερού.

Αν το νερό δεν φτάνει την καρυδιά μας για τις καθημερινές ανάγκες της, θα ενεργοποιήσει μια σειρά από μηχανισμούς και δεν θα ξεραθεί. π.χ. το πρώτο που θα δούμε είναι τα φύλα της να γυρίζουν προς τα κάτω και να κλείνουν (έτσι η καρυδιά επιτυγχάνει να έχει λιγότερη εξάτμιση του νερού της) παράλληλα θα σταματήσει την ανάπτυξη στα άκρα της όπου θα δούμε μάλιστα να αλλάζουν χρώμα τα νεαρά φύλλα που αναπτύσσονται στις άκρες των κλαδιών της. Γίνονται ελαφρά μελιτζανί, ενώ όταν έχει όσο νερό χρειάζεται αυτά είναι δροσερά, τρυφερά και χρώματος ανοιχτό πράσινο.

Αν το νερό της καρυδιάς δεν είναι αρκετό μπορεί το δένδρο να ρίχνει πρόωρα τους καρπούς του πριν αυτοί ωριμάσουν η να τα συρρικνώνει και να μην έχουν το μέγιστο μέγεθος.

Άλλο ένα σύμπτωμα που μπορεί να δείτε στα καρύδια της καρυδιάς σας είναι το να προσβληθούν από σκουληκι. Μου έκανε πάντα εντύπωση που έβλεπα σε διάφορα μέρη καρυδιές μεγάλες αλλά με όλα τους τα καρύδια σκουληκιασμένα. Οι γεωπόνοι το απέδιδαν αυτό στα έντομα και έτσι είχα πειστεί και εγώ μέχρι που διάβασα το βιβλίο του Γ. Κηπουρού όπου εξηγεί πόσο σημαντικό είναι το πότισμα και κατ'επέκταση η πρόσληψη τροφής για δένδρα και φυτά.

http://www.peliti.gr/pages/embiries_kalliergiton.htm

Έτυχε επίσης εκείνη την περίοδο να βρεθώ σε ένα κτήμα που είχε μέσα καρυδιές και στο δίπλα ακριβώς οι καρυδιές σκουληκιάζανε τα καρύδια τους. Η διαφορά ήταν ότι το διπλανό κτήμα που σκουλικιάζε τα καρύδια του, **απλά δεν ποτίζαν τις καρυδιές τους**. Σε κανένα από τα δυο κτήματα δεν έπαιρναν μέτρα προστασίας για τις καρυδιές τους. Απλά στο ένα κτήμα τις ποτίζα συστηματικά. Επίσης βρήκα σε ποτάμια καρυδιές που δεν σκουληκιάζανε τα καρύδια τους, παρ'όλο που η δράση των εντόμων είναι πιο έντονη εκεί. Από την άλλη εγκαταλελειμμένες καρυδιές πάνω στα βουνά ενώ φορτώνονται με καρύδια εντούτοις όλα σκουληκιάζουν.

Έτσι κατέληξα στο προφανές συμπέρασμα ότι την ασθένεια την γεννά και μόνος του ο εξασθενημένος οργανισμός (το λέει και η λέξη) αν δεν ποτίζεται η καρυδιά εξασθενεί. Αλλά ευτυχώς απέχει πολύ από το να ξεραθεί. Παίρνοντας όλα τα παραπάνω μέτρα η καρυδιά προστατεύεται και τουλάχιστον δεν ξεραίνεται εύκολα, αν παραμελήσουμε για χρόνια τις καρυδιές μας από νερό (ουσιαστικά τροφή, μια και νερό και τροφή είναι αλληλένδετα για τα φυτά και τα δένδρα).

Επίσης η ανάπτυξη της καρυδιάς εξαρτάται από το νερό που βρίσκει. Αν το νερό δεν είναι αρκετό φρενάρει την ανάπτυξη της και έτσι μπορεί να περάσει και ένα ολόκληρο καλοκαίρι και να έχει αναπτυχθεί ελάχιστα.

Αν η καρυδιά μας βρίσκει το νερό που χρειάζεται τα φύλλα της είναι ανοιχτά και στις άκρες παρατηρούμε νέα βλάστηση και ανάπτυξη.

Αν θέλουμε να βοηθήσουμε στην καλύτερη πρόσληψη νερού πρέπει να μεριμνήσουμε αυτό να δίνεται στο δένδρο μας σταγόνα - σταγόνα ώστε να μουσκεύει το υπέδαφος και όχι να ρίχνεται επιφανειακά στο έδαφος και μονοκόμματα.

20 Ιουλίου και η συγκεκριμένη καρυδιά δεν έχει ανοίξει ακόμα από την χειμερία νάρκη.

Η βλάστηση είναι αδυναμη και τα φύλλα στις άκρες διπλωμένα.

Τα καρύδια επίσης λιγοστά.

Όλα αυτά είναι ενδείξεις ότι το δένδρο διψάει.

Όσο νερό και αν κάνει ο χειμώνας δεν είναι αρκετό για το καλοκαίρι.

Το καλοκαίρι ποτίζουμε τις καρυδιές μας συστηματικά και σταγόνα - σταγόνα.

Αν στην καρυδιά μας ριξουμε πολύ νερό (π.χ. με το λάστιχο, αυτό να απλώσει επιφανειακά και σε λίγες ώρες θα εξατμιστεί. Το δένδρο μας και πάλι θα διψάει. Το πότισμα της καρυδιάς αλλά και κάθε δένδρου είναι αποτελεσματικό μόνο όταν γίνεται σταγόνα - σταγόνα και για πολλές ώρες).

Ένας εύκολος τρόπος για να τοποθετήσουμε το νερό κατευθείαν στο υπέδαφος ώστε με λίγο νερό να τροφοδοτήσουμε το ριζικό σύστημα της καρυδιάς και όχι τα ζιζάνια που αναπτύσσονται στο έδαφος γύρω από το δένδρο είναι να τοποθετήσουμε μια σωλήνα ή ένα μπουκάλι κλαστικό του νερού, μέσα στο έδαφος.

Έτσι το νερό που θα ρίχνουμε μέσα σ αυτό θα ποτίζει λίγο - λίγο το ριζικό σύστημα της καρυδιάς και θα βοηθήσει αυτό να σκάψει βαθιά το υπέδαφος.

Πηγή: <http://karydies.blogspot.com/>